

ת"ד 2114/10/16 - מדינת ישראל נגד דיאנה גולן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 2114-10-16 מדינת ישראל נ' גולן
תיק חיצוני: 51616/2016

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דיאנה גולן

הכרעת דין

הנני מזכה את הנאשמת וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 01/02/16 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, נהגה ברכב פרטי מסוג מזדה, מ.ר. 4851161, בראשון לציון ברחוב מורדי הגטאות. בכיוון נסיעת הנאשמת, בכניסה לצומת עם רחוב מורדי הגטאות, מוצב תמרור 301 (תן זכות קדימה). הנאשמת לא צייתה להוראות התמרור הנ"ל, בכך שנכנסה אל הצומת מבלי להבחין מבעוד מועד באופנוע, תוצרת קוואסאקי, מ.ר. 7767134, נהוג בידי בן-אל כהן, שהתקרב אל הצומת משמאלה ומבלי לתת לו זכות קדימה וכך חסמה את דרכו וגרמה להתנגשות בין כלי הרכב. כתוצאה ניזוקו כלי הרכב ונחבל בגופו הנהג המעורב. הנאשמת נהגה ברכב ברשלנות ובקלות ראש בכך שלא שמה ליבה אל הדרך ומצב כלי הרכב, לא צייתה להוראות התמרור הנ"ל, לא נתנה זכות קדימה לרכב המעורב, לא נקטה באמצעים הדרושים למניעת תאונה ובכך גרמה לתאונה בה נגרם נזק לגוף ולרכוש.

הנאשמת מואשמת באי ציות לתמרור 301 לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה והתנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

הנאשמת באמצעות ב"כ כפרה באשמה וטענה כי השלימה את הפנייה שמאלה באופן מוחלט, התיישרה בנתיב הנגדי ולאחר מכן המעורב אשר סטה מנתיב נסיעתו אל נתיב נסיעתה התנגש בה חזיתית.

פרשת התביעה:

ע"ת/1 בוריס צחנובסקי, בזמן האירוע היה בוחן תאונות דרכים במרחב שפלה. באמצעותו הוגשו המסמכים הבאים: הודעה תחת אזהרה של הנאשמת - **ת/1**; תרשים - **ת/2**; תמונה עם סימונים - **ת/3**;

העד לא היה בזירת התאונה וכל חקירת התיק נעשתה על פי עדויות.

במהלך עדותו הסביר העד את הסימונים שביצעה הנאשמת על גבי ת/3 צילום אוויר, וסיפר כי במהלך החקירה נשאלה הנאשמת איפה הרכב נעצר לאחר התאונה והנאשמת סימנה את המקום באיקס על גבי צילום אוויר שזה הרחוב שיצאה ממנו. ציין כי לפי גרסתה, הנאשמת השלימה את הפניה שמאלה והייתה בנתיב הנסיעה שלה בצד ימין כאשר הרכב התנגש בה. לאחר שהעד הסביר לה שאם היא סימנה את המקום אז לא יכול להיות שהשלימה את הפניה, טענה הנאשמת כי טענה בסימון, מחקה אותו וסימנה את מעבר החצייה השני שגם הוא בקרבת הצומת.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי לפי הראיות הוא יכול לשלול את גרסת הנאשמת שהיא התיישרה, וגם אם התיישרה תוך כדי התרחשות התאונה זה לא מוריד מאשמתה שכן חסמה לו את כיוון נסיעתו.

עוד הוסיף העד כי יכול להיות שהמעורב בתאונה טעה באזור בפגיעה אך דבר זה אינו משנה את מהות התאונה.

העד השיב כי לא ביקש מהמעורב להצביע לו על מקום האימפקט.

ע"ת/2 בן אל כהן, המעורב באירוע. במהלך עדותו הוגשו המסמכים הבאים: הודעתו במשטרה - **ת/4**, ציור של מקום הפגיעה - **נ/1**, צילום - **נ/2**.

העד סיפר כי גר בתל אביב ולומד במכללה בראשון לציון ונוסע במסלול זה באופן קבוע. סיפר כי באותו היום נסע בנתיב הימני, הבחין בנאשמת מימין, צפצף לה שתיזהר ותבחין בו, האט מעט אך עדיין המשיך בנסיעה, הנאשמת החלה להיכנס ונעמדה בתוך הנתיב שלו וגם קצת בנתיב שלה ולא נתנה לו זכות קדימה. עוד הוסיף כי ניסה לברוח לנתיב הנגדי אך לא הצליח מאחר והנאשמת הייתה בנתיב שלו וחצי בנתיב שלה וכך קרתה התאונה.

בעקבות התאונה נחבל בברך, בצוואר ובגב והיה בבית חולים.

בעדותו ציין כי נסע במהירות המותרת והתנגש בה בצד של חזית ימין (העד סימן על גבי נ/1 את מקום הפגיעה).

במהלך עדותו הגיש העד תמונה שצילם אביו מיום האירוע.

פרשת ההגנה:

הנאשמת בחרה להעיד, וסיפרה כי מכירה את כביש הזה היטב מאחר ונוסעת בו במשך 25 שנה. המדובר בשביל גישה שיש שם נתיב אחד, יצאה לצומת, התקדמה, לא הבחינה באף אדם הנוסע בנתיב הנגדי, השלימה את הפניה, הגיעה למעבר החצייה השני ונעצרה עקב פגיעה בחזית הרכב.

לאחר הפגיעה יצאה מן הרכב, ניגשה למעורב בתאונה והוא החל לקלל אותה, הנאשמת שאלה אותו האם נפגע והוא השיב שלא.

לאחר התאונה, הנאשמת התקשרה לבעלה שהיה בקרבת מקום והגיע.

עוד ציינה הנאשמת כי היה רכב מאחוריה שחנה בכביש שיצא והבהיר למעורב שהוא לא היה בסדר.

מס' שעות לאחר מכן חייגה הנאשמת למעורב בתאונה על מנת לאמת את פרטי הביטוח ואביו של המעורב ענה לטלפון ואמר כי היא זו שפגעה באופנוע והוא לא מתכוון להפעיל את הביטוח.

הנאשמת ציינה כי כאשר בעלה הגיע למקום התאונה היא לא הזיזה את רכבה.

בחקירתה הנגדית טענה כי הבחינה לראשונה ברוכב האופנוע רק ברגע ההתנגשות, כאשר רוכב האופנוע הגיע ממולה בנתיב נסיעתה והיא אינה יודעת מאיזה כיוון הוא הגיע והתאונה התרחשה כאשר הייתה בנתיב נסיעתה.

ע"ה/2 מר דרור גולן, בעלה של הנאשמת.

בעדותו בפניי סיפר כי הגיע למקום התאונה לאחר דקות בודדות והרכבים עמדו עדיין באותו מקום הפגיעה.

ציין כי המעורב התנהג באלמוות מילולית, העד רצה להזמין למקום משטרה ומד"א אך הבחור סירב וטען כי לא קרה לו כלום, עלה על האופנוע והמשיך בנסיעתו.

העד הוסיף כי המעורב אמר שהוא מודה, התנצל וביקש שידברו איתו בערב כי ייתכן ואין לו ביטוח.

העד סיפר כי התקשר יחד עם אשתו בערב למעורב ואביו של המעורב ענה לטלפון ולפתע הגרסה השתנתה, המעורב טען כי הוא לא אשם בתאונה אלא הנאשמת.

עוד סיפר העד בחקירה כי המעורב תבע בבית משפט בתביעות קטנות ונדחו טענותיו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדי התביעה וההגנה, התרשמתי מהופעתם בפניי ובחנתי את כל החומר שהוגש על ידי הצדדים, התעורר בליבי ספק שהנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום ובאשר לאחריותה לגרם התאונה ואנומק:

אין מחלוקת לגבי התרחשות התאונה והזמן, המחלוקת העיקרית הינה מיהו הגורם לתאונה והיכן התרחשה התאונה.

המעורב טוען כי הנאשמת לא נתנה לו זכות קדימה ונכנסה אל הצומת ובכך חסמה לו את נתיב נסיעתו שבעקבות כך סטה עם רכבו לנתיב הנגדי ונכנס בה, מנגד גרסת הנאשמת הטוענת כי יצאה לצומת, התקדמה, לא הבחינה באף אדם הנוסע בנתיב הנגדי, השלימה את הפניה, הגיעה למעבר החציה השני בנתיב נסיעתה ונעצרה עקב פגיעה בחזית הרכב.

שתי הגרסאות מתייחסות באופן ענייני לכיווני הנסיעה והתרחשות התאונה.

בתיק זה אין עד ניטראלי ומעדויות של עדי התביעה והנאשמת אכן מדובר ב"גרסה מול גרסה".

מעיון בתמונות לא ניתן להסיק בצורה ברורה מי מהרכבים הוא זה שגרם לתאונה והיכן התרחשה התאונה. אותן תמונות לא משקפות את התרחשות התאונה, הפגיעה ולכל היותר מצב הרכבים לאחר קרות התאונה.

אין חולקין כי לכיוון נסיעתה של הנאשמת תמרור עצור ותן זכות קדימה אולם אין לשלול גרסתה כי התאונה התרחשה לאחר שהיא התיישרה בנתיב כשכבר עברה את הצומת, את מעבר החציה הראשון וכשהגיעה למעבר החציה השני קרתה התאונה חזיתית (ראה עדותה של הנאשמת עמ' 9 שורה 22 ו-26) כאשר התמרור היה הרבה אחרי וכבר לא היה רלוונטי.

הבוחן לא הגיע לזירת האירוע, לא ביצע שחזור לתאונה עם הנאשמת והמעורב, לא ערך כל דוח, לא הציג בפני המעורב את התצ"א ולא ביקש ממנו לסמן על גבי הצילום את מקום האימפקט.

המעורב בתאונה טען בפני בית המשפט וגם בחקירתו במשטרה כי התנגש ברכב בחזית צד ימין כאשר על פי התמונות הפגיעה היא בחזית רכב המאזדה בלוחית הרישוי. יתרה מכך המעורב אף מאשר כי רכבה של הנאשמת הייתה חצי בנתיבה וחצי בנתיבו יש בכך כדי לחזק גרסת הנאשמת.

בנוסף המעורב שינה את גרסתו במשטרה ובבית המשפט, כאשר טען בחקירתו במשטרה כי לא הגיע כלל לנתיב הנגדי ואילו בפני בית המשפט טען כי ברח לנתיב הנגדי.

בהעדר עדות ניטראלית, לא מצאתי מדוע יש להעדיף את גרסתו של הנהג המעורב על פני גרסתה של הנאשמת, שכן המדובר ב"גרסה מול גרסה".

כמו כן, לא מצאתי לקבל הסברו של הבוחן אשר מסתמך על הצבעה ראשונה של הנאשמת ולא התייחס להצבעה השנייה של הנאשמת כאשר ניתן לראות באופן ברור כי צבע המעבר חצייה השני דהוי וייתכן כי הנאשמת אכן טעתה.

מכל הנימוקים הנ"ל התעורר בליבי ספק אם עברה הנאשמת את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום והחלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ט, 20 ספטמבר 2018, בהעדר

עמוד 4

הצדדים.